

PROJECTES D'AJUDA HUMANITÀRIA AMB SUPORT BALEAR

L'activitat solidària a les Illes Balears es troba en tot el seu ple. Cada any són més les associacions que emprenen projectes relacionats amb l'ajuda humanitària, la cooperació al desenvolupament i la sensibilització ciutadana, destinats a millorar les condicions de vida en els països en desenvolupament. La Direcció General de Cooperació del Govern de les Illes Balears secunda, amb gran part del seu pressupost, projectes d'Organitzacions No Governamentals de Desenvolupament (ONGD) de les Illes Balears. D'entre els que es dedicaren a prestar ajuda d'emergència, hem seleccionat els projectes següents.

PROYECTOS DE AYUDA HUMANITARIA CON SOPORTE BALEAR

La actividad solidaria en las islas Baleares se halla en pleno apogeo. Cada año son más las asociaciones que emprenden proyectos relacionados con la ayuda humanitaria, la cooperación al desarrollo y la sensibilización ciudadana, destinados a mejorar las condiciones de vida en los países en desarrollo. La Dirección General de Cooperación del Govern de les Illes Balears secunda, con una gran parte de su presupuesto, proyectos de Organizaciones No Gubernamentales de Desarrollo (ONGD) de las islas Baleares. De entre los que se dedicaron a prestar ayuda de emergencia, hemos seleccionado los proyectos siguientes.

GRUP RIF BALEARS

Projecte: Enviament d'Ajuda Humanitària a la Població Afectada pel Terratrèmol d'Alhucemas
País: Marroc
Zona: Província d'Alhucemas
Soci local: Fòrum de Femme, Associació Tazaghin, Associació Ait Zakri
Subvenció: 84.000 €

Proyecto: Envío de Ayuda Humanitaria a la Población Afectada por el Terremoto de Alhucemas
País: Marruecos
Zona: Provincia de Alhucemas
Socio local: Fòrum de Femme, Asociación Tazaghin, Asociación Ait Zakri
Subvenció: 84.000 €

Grup Rif Balears

La nit del 24 de febrer de 2004 un terratrèmol sacsejà la província d'Alhucemas, al nord del Marroc, i va causar la mort a unes 600 persones i n'afectà més de 30.000. La ciutat d'Imzouren i els poblets dels municipis d'Ait Karma, Beni Abdellah, Beni Hadifa i Ajdir foren els més castigats. La marginació a la qual està sotmesa aquesta regió –una de les més pobres i desatenses del país–, la seva geografia muntanyosa i gairebé sense infraestructures, la dispersió dels llogarets i la descoordinació entre l'administració estatal i local, complicà i endarrerí l'arribada de l'ajuda humanitària els primers dies.

El Grup Rif Balears, integrat per les entitats següents: Associació d'Immigrants Marroquins, Metges del Món, GOB, CGT, STEI, Fundació Diagrama, Avanç i OIKOS, constituí immediatament un comitè de crisi per organitzar l'enviament d'ajuda humanitària. La pàgina web que el Grup Rif Balears utilitza habitualment com a punt de trobada i de treball entre associacions i entitats dels dos països, es convertí aleshores en un mitjà molt eficaç per transmetre informació.

La població rural, que havia perdut el seus béns i les seves cases, fou la beneficiària d'aquest projecte. Per reduir la vulnerabilitat dels afectats es procedí a l'enviament de tendes de campanya per allotjar les famílies, una tenda-magatzem i una altra de supervisió, una tenda-centre sanitari amb el material necessari, articles d'higiene, roba per a bebès, garrafes i cisternes per al proveïment d'aigua, i carretons i pales per recuperar d'entre les runes les escasses pertinències que es pogueren salvar.

La noche del 24 de febrero de 2004 un terremoto sacudió la provincia de Alhucemas, al norte de Marruecos, causando la muerte a unas 600 personas y afectando a más de 30.000. La ciudad de Imzouren y las aldeas de los municipios de Ait Karma, Beni Abdellah, Beni Hadifa y Ajdir fueron las más castigadas. La marginación a que está sometida esta región –una de las más pobres y desatendidas del país–, su geografía montañosa y con apenas infraestructuras, la dispersión de las aldeas y la descoordinación entre la administración estatal y local, complicó y retrasó la llegada de la ayuda humanitaria en los primeros días.

El Grup Rif Balears, integrado por las entidades siguientes: Asociación de Inmigrantes Marroquíes, Médicos del Mundo, GOB, CGT, STEI, Fundación Diagrama, Avanç y OIKOS, constituyó de inmediato un comité de crisis para organizar el envío de ayuda humanitaria. La página web que el Grup Rif Balears utiliza habitualmente como punto de encuentro y de trabajo entre asociaciones y entidades de los dos países, se convirtió entonces en un medio muy eficaz para transmitir información.

La población rural, que había perdido sus bienes y viviendas, fue la beneficiaria de este proyecto. Para reducir la vulnerabilidad de los afectados se procedió al envío de tiendas de campaña para alojar a las familias, una tienda-almacén y otra de supervisión, una tienda-centro sanitario con el material necesario, artículos de higiene, ropa para bebés, garrafas y cisternas para el abastecimiento de agua, y carretillas y palas para recuperar de entre los escombros las escasas pertenencias que pudieron salvarse.

CRUZ ROJA ESPAÑOLA

Projecte: Enviament d'Ajuda Humanitària a la Població Afectada pel Terratrèmol de Bam
País: Iran
Zona: Districte de Bam, província de Kerman
Soci local: Mitja Lluna Roja Iraniana
Subvenció: 150.000 €

Proyecto: Envío de Ayuda Humanitaria a la Población Afectada por el Terremoto de Bam

País: Irán

Zona: Distrito de Bam, provincia de Kermán

Socio local: Media Luna Roja Iraní

Subvención: 150.000 €

Cruz Roja / Gerald Czech

La matinada del 26 de desembre de 2003, un fort sisme sacsejà la ciutat de Bam i els seus voltants. El 80% de les cases, construïdes amb toves i maons, s'esfondraren i sepultaren la major part dels seus habitants. Com a conseqüència d'aquest fet moriren 26.271 persones, almenys 30.000 resultaren ferides i més de 75.000 es quedaren sense casa, i sense els serveis mínims de salut, educació, etc.

Al cap de poques hores, i després de la sol·licitud d'ajuda per part del govern iranià, es posà en marxa el Programa d'Ajuda d'Emergència del Moviment Internacional de la Creu Roja i de la Mitja Lluna Roja amb l'objectiu de reduir la vulnerabilitat de la població afectada.

En vista de la impossibilitat d'adquirir el material d'emergència en el propi país, fou necessari proveir-se als magatzems de la Creu Roja a Espanya i a d'altres. Durant els dies posteriors al desastre es llogaren cinc avions per transportar-lo. Amb l'aportació del Govern balear, se sufragà la compra i l'enviament de 35 tendes de campanya familiars, dues tendes-magatzem, 2.500 mantes, 1.560 bidons d'aigua i 458 equips de cuina. El lliurament del material el realitzaren empleats de l'organització i personal voluntari.

L'organització decidí no distribuir menjar preparat ni establir menjadors comunitaris i optà pel repartiment d'equips de cuina. Així, es reposaven els estris perduts amb el terratrèmol i es proporcionaven aliments frescos, la qual cosa és més avantatjosa des del punt de vista logístic i nutricional. D'altra banda, les tendes familiars i els bidons d'aigua de 15 litres afavoriren la recuperació de l'entorn familiar i normalitzaren, en la mesura del possible, la vida de la població damnificada.

Cruz Roja / Farooq Burney

En la madrugada del 26 de diciembre de 2003, un fuerte seísmo sacudió la ciudad de Bam y sus alrededores. El 80% de las casas, construidas con adobe y ladrillo, se vinieron abajo sepultando a la mayor parte de sus habitantes. Como consecuencia, murieron 26.271 personas, al menos 30.000 resultaron heridas y más de 75.000 quedaron sin hogar, y sin los servicios mínimos de salud, educación, etc.

A las pocas horas, y tras la solicitud de ayuda por parte del gobierno iraní, se puso en marcha el Programa de Ayuda de Emergencia del Movimiento Internacional de la Cruz Roja y de la Media Luna Roja con el objetivo de reducir la vulnerabilidad de la población afectada.

Ante la imposibilidad de adquirir el material de emergencia en el propio país, hubo que surtir de los almacenes de Cruz Roja en España y en otros. Durante los días posteriores al desastre se fletaron cinco aviones para su transporte. Con la aportación del Govern Balear, se sufragó la compra y el envío de 35 tiendas de campaña familiares, 2 tiendas-almacén, 2.500 mantas, 1.560 bidones de agua y 458 kits de cocina. La entrega del material fue realizada por empleados de la organización y personal voluntario.

La organización decidió no distribuir comida preparada o establecer comedores comunitarios y optó por el reparto de kits de cocina. Así, se reponían los útiles perdidos con el terremoto y se proporcionaban alimentos frescos, lo que resulta más ventajoso desde el punto de vista logístico y nutricional. Por otro lado, las tiendas familiares y los bidones de agua de 15 litros favorecieron la recuperación del entorno familiar y normalizaron, en lo que cabe, la vida de la población damnificada.

Cruz Roja / Mihoko Goto

LLEVANT EN MARXA

Projecte: Pla d'Emergència Alimentària a Etiòpia
País: Etiòpia
Zona: Estats regionals de Choa, Sidamo i Tigre
Soci local: Catholic Relief Service
Subvenció: 54.000 €

Proyecto: Plan de Emergencia Alimentaria en Etiopia

País: Etiopia

Zona: Estados regionales de Choa, Sidamo y Tigre

Socio local: Catholic Relief Service

Subvención: 54.000 €

Llevant en Marxa

El mes de desembre de 2002, les Nacions Unides emeteren una alerta urgent sobre l'anguniosa situació alimentària de 60 milions de persones, a causa de la sequera i altres catàstrofes. Com ara a 17 països i regions del món, la població d'Etiòpia necessitava ajuda alimentària immediata.

A fi de recollir aliments, l'organització Llevant en Marxa emprengué la campanya "Illes Balears contra la Fam a Etiòpia". Tres mesos després, s'havien obtingut 400 tones d'aliments que foren transportats per via marítima a Etiòpia.

La ciutat de Zway, a 160 quilòmetres de la capital, Addis Abeba, té una població de 120.000 habitants, que s'incrementa cada dia amb l'arribada de persones de les zones rurals que cerquen aliment. La regió és semidesèrtica i té greus mancances en infraestructures sanitàries, escolars, etc.

El grup de Llevant en Marxa realitzà la primera aturada tècnica a la missió de les germanes salesianes a Zway, on entregaren 24.000 € per ajudar a pagar les despeses del seu programa d'alimentació. Aquest programa atén unes 7.000 persones diàries, la gran majoria d'ètnia oromo, que procedeixen d'una zona de llogarets uns 20 quilòmetres lluny de la ciutat. L'alimentació per a mares i nins consisteix en llet, cereals, proteïnes i vitamines.

A continuació, l'expedició de Llevant en Marxa viatjà a la regió de Sidamo, on visitaren la missió i l'hospital de Gambo, administrats per l'Institut de Missioners de la Consolata. L'aportació de 30.050 € es destinà a despeses de la missió i de l'hospital, que assisteix una població d'un es 75.000 persones. Les malalties més freqüents són infeccions, desnutrició, tuberculosi, malària, lepra i gangrena.

Els dies següents, es procedí a l'adquisició de 50 tones de cereals, en el mercat local, que es repartiren entre la missió de Gambo, la comunitat de leprosos i els poblats veïns, i cada família rebé 50 quilograms de blat. Finalment, es destinaren 24.000 € a les missions de l'orde italiana de la Consolata a Cachachulo, Gambela, Bucro i Negheti.

En diciembre de 2002, Naciones Unidas emitió una alerta urgente sobre la angustiosa situación alimentaria de 60 millones de personas, a causa de la sequía y otras catástrofes. Como en 17 países y regiones del mundo, la población de Etiopía necesitaba ayuda alimentaria inmediata.

Con objeto de recoger alimentos, la organización Llevant en Marxa emprendió la campaña "Illes Balears contra la Fam a l'Etiopia". Tres meses después, se habían obtenido 400 toneladas de alimentos que fueron transportados por vía marítima a Etiopía.

La ciudad de Zway, distante 160 kilómetros de la capital, Addis Abeba, tiene una población de 120.000 habitantes, que se incrementa cada día con la llegada de personas de las zonas rurales en busca de alimento. La región es semi-desértica y tiene graves carencias en infraestructuras sanitarias, escolares, etc.

El grupo de Llevant en Marxa realizó la primera parada técnica en la misión de las hermanas salesianas en Zway, donde entregaron 24.000 € para ayudar a costear los gastos de su programa de alimentación. Este programa atiende a unas 7.000 personas diarias, en su mayoría de etnia oromo, que proceden de una zona de aldeas distante unos 20 kilómetros de la ciudad. La alimentación para madres y niños consiste en leche, cereales, proteínas y vitaminas.

A continuación, la expedición de Llevant en Marxa viajó a la región de Sidamo, donde visitaron la misión y el hospital de Gambo, administrados por el Instituto de Misioneros de la Consolata. La aportación de 30.050 € se destinó a gastos de la misión y del hospital, que asiste a una población de unas 75.000 personas. Las enfermedades más frecuentes son infecciones, desnutrición, tuberculosis, malaria, lepra y gangrena.

En los días siguientes, se procedió a la adquisición de 50 toneladas de cereales, en el mercado local, que se repartieron entre la misión de Gambo, la comunidad de leprosos y los poblados vecinos, recibiendo cada familia 50 kilogramos de trigo. Por último se destinaron 24.000 € a las misiones de la orden italiana de la Consolata en Cachachulo, Gambela, Bucro y Negheti.

Llevant en Marxa

Llevant en Marxa

UNICEF BALEARS

Projecte: Sanejament d'Aigua a la Regió de Darfur
País: Sudan
Zona: Estat federat de Darfur
Subvenció: 120.000 €

Proyecto: Saneamiento de Agua en la Región de Darfur
País: Sudán
Zona: Estado federado de Darfur
Subvención: 120.000 €

Unicef / Guillaume Bonn

Unicef / Guillaume Bonn

Després de dues dècades de guerra civil al Sudan, Darfur, vastíssima i àrida regió de l'oest del país, fou l'escenari d'un agreujament del conflicte. La pèssima situació de la població de la zona, provocada per la falta de recursos naturals, la marginació econòmica d'algunes ètnies i les èpoques de fam cícliques feren que, el 2003, grups rebels s'enfrontessin a les milícies progovernamentals i a l'exèrcit sudanès. Com a resposta, les milícies incendiaren centenars de pobles, destruïren les collites, mataren el bestiar i saquejaren les reserves d'aliments. Com a conseqüència d'aquest fet, més d'un milió de persones deixà les seves llars i buscà refugi en camps de desplaçats, on, en el millor dels casos, pogueren rebre ajuda humanitària.

Els desplaçaments massius de població i la vida als camps de refugiats multipliquen el risc de contreure malalties infectocontagioses, sobretot entre la població infantil, que és la més vulnerable. La malnutrició, l'amuntegament, el mal sanejament i la falta d'aigua potable, eleven l'índex de mortalitat. Per això, és fonamental que a la primera fase d'emergència es disposi d'una ajuda ràpida i eficaç.

El projecte d'Unicef Balears s'emmarca dintre del programa d'Aigua i Sanejament que aquesta organització emprengué l'octubre de 2004, per tal d'assegurar, durant quatre mesos, la provisió de 20 litres diaris d'aigua potable a 746.300 refugiats i als habitants dels pobles veïns, fins a assolir un total d'1.574.400 persones.

La falta d'aigua potable obligà a perforar pous nous, a crear dipòsits d'aigua i a instal·lar i restaurar bombes de mà. Per a la gestió, l'administració i el manteniment de les operacions, es capacitaron 1.742 persones d'entre la població local.

En matèria de sanejament, es procedí a instal·lar latrines en els camps de desplaçats i es formaren 2.799 agents de salut, que col·laboraren en les campanyes informatives per promoure la salut i la higiene.

Después de dos décadas de guerra civil en Sudán, Darfur, vastísima y árida región del oeste del país, fue escenario de un recrudecimiento del conflicto. La pésima situación de la población de la zona, provocada por la falta de recursos naturales, la marginación económica de algunas etnias y las hambrunas cíclicas llevaron, en 2003, a que grupos rebeldes se enfrentaran a las milicias progubernamentales y al ejército sudanés. En respuesta, las milicias incendiaron cientos de pueblos, destruyeron las cosechas, mataron al ganado y saquearon las reservas de alimentos. Como consecuencia, más de un millón de personas huyó de sus hogares y buscó refugio en campos de desplazados, donde, en el mejor de los casos, pudieron recibir ayuda humanitaria.

Los desplazamientos masivos de población y la vida en los campos de refugiados multiplican el riesgo de contraer enfermedades infecto-contagiosas, sobre todo entre la población infantil, que es la más vulnerable. La malnutrición, el hacinamiento, el mal saneamiento y la falta de agua potable, elevan el índice de mortalidad. Por eso, es fundamental que en la primera fase de emergencia se cuente con una ayuda rápida y eficaz.

El proyecto de Unicef Balears se enmarca dentro del programa de Agua y Saneamiento que esta organización emprendió en octubre de 2004, para asegurar, durante cuatro meses, la provisión de 20 litros diarios de agua potable a 746.300 refugiados y a los habitantes de los pueblos vecinos, alcanzando a un total de 1.574.400 personas.

La falta de agua potable obligó a perforar nuevos pozos, crear depósitos de agua e instalar y restaurar bombas de mano. Para la gestión, la administración y el mantenimiento de las operaciones, se capacitó a 1.742 personas de entre la población local.

En materia de saneamiento, se procedió a instalar letrinas en los campos de desplazados y se formó a 2.799 agentes de salud, que colaboraron en las campañas informativas para promover la salud y la higiene.

Unicef / Christine Nesbitt